

er der ingen særlig regel i den gældende lov. Andre garantierklæringer vil under forudsætning af, at de ikke har karakter af kaution, være stempelfri, idet de ikke er nævnt i lovforslagets afsnit II.

Til § 62.

Ad stk. 1. Forslagets nr. 1 afløser den gældende stempelovs § 95 og betegner en udvidelse af stempelfriheden, som efter gældende lov ikke omfatter den såkaldte kontra-kaution, d. v. s. tilfælde, hvor der over for en kationist stilles kaution for, at han skal blive skadesløsholdt. Loven hjemler heller ikke stempelfrihed for det tilfælde, hvor der af andre end debitor stilles pant over for en kautionist.

Forslagets nr. 2 hænger sammen med den foreslåede stempelfritagelse for aftægts- og forsørgelseskontrakter. Denne stempelfrihed ville miste meget af sin betydning, såfremt sikkerhedsdokumentet skulle stemples, idet der netop meget ofte stilles pantesikkerhed for aftægtsforpligtelser.

Forslagets nr. 3 er i overensstemmelse med gældende praksis.

Forslagets nr. 4 svarer til den gældende stempelovs § 94, stk. 4, som dog foreskriver et fast stempel på 2 kr. Nr. 5 afløser lovens § 94, stk. 5, og udvider stempelfriheden til alle sikkerhedsdokumenter over for domstole. Nr. 6 svarer til lovens § 133 nr. 6.

Ad stk. 2. Den foreslåede regel er ny. Pengeinstitutternes indbyrdes håndpantelån er omfattet af regelen i stempelovens § 143, stk. 1, og stemples således kun med 50 øre (siden 1. april 1965: 1 kr.) for hver pantsætning. Som nævnt i de almindelige bemærkninger (afsnit 5) foreslås § 143 imidlertid ikke opretholdt, og det er derfor fundet rimeligt at foreslå en særlig stempelfritagelse for lånevirkomheden bankerne imellem.

Kapitel 11.

Til § 63.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 96, hvorefter det faste stempel for veksler, der ikke lyder på længere tid end 8 dage fra sigt eller 14 dage fra dato, er 25 øre (siden 1. april 1965: 50 øre). Disse veksler skal efter forslaget stemples med 75 øre. Andre veksler skal efter den gældende lovs § 96 stemples med 50 øre for hver 1.000 kr. eller del deraf (siden 1. april 1965: 1 kr. for hver 1.000 kr.). Her skal afgiften efter forslaget være 75 øre for hver 1.000 kr. eller del deraf. Den gældende lovs bestemmelse om, at en veksler, der ikke er udfærdiget i overensstemmelse med veksellovgivningen, skal stemples som gældsbrief, er ikke medtaget, da den må anses for overflødig. Bestemmelsen i den

gældende lovs § 97 om et særligt bødeansvar for stempelovertredelser med hensyn til veksler bortfalder som følge af det foreslåede nye system for ikendelse af straf for stempelovertredelser. Bestemmelsen i forslagens stk. 4 er i overensstemmelse med den gældende lovs § 9, stk. 3.

Kapitel 12.

Til § 65.

Efter den gældende stempelovs § 99 udgør stemplet for livsforsikringer 50 øre (siden 1. april 1965: 1 kr.) for hver 2.000 kr. forsikringssum eller del deraf. Efter forslaget skal de livsforsikringer, som ikke indeholder et reelt opsparingsmoment (de såkaldte ophørende livsforsikringer), og som ikke har nogen genkøbsværdi, stemples efter de for skadesforsikringer foreslåede lavere takster (for slagens § 66). Stempelafgiften for de almindelige livsforsikringer, hvor der under alle omstændigheder kommer en forsikringssum til udbetaling, er i forslaget sat til 1,50 kr. pr. 5.000 kr. forsikringssum. Efter forslagens stk. 2 bliver en bestemmelse som i den gældende lovs § 99, stk. 3, om lavere stempel for livsforsikringer, hvor ingen sum kommer til udbetaling, såfremt den forsikrede overlever et vist tidspunkt, overflødig. Bestemmelsen i den gældende lovs § 99, stk. 4, om ihændehaverpolicer er heller ikke medtaget i forslaget, da disse policer ikke mere forekommer i praksis. Med udtrykket „bestemt tidsrum“ i forslagens stk. 2 tilsigtes samme afgrænsning som i forslagens §§ 18 og 19, d. v. s. at dødsrisikoen dækkes for en tidsbegrænset ikke livsvarig periode.

Ad stk. 3. Forslaget i andet punktum er udformet efter samme princip som i forslagens § 18, stk. 1 (nr. 2 og 3).

Til § 66.

Efter den gældende stempelovs § 100 er afgiftssatserne i vidt omfang forskellige for de forskellige skadesforsikringsarter. Efter forslaget skal der gælde samme sats for alle forsikringsarterne, nemlig enten 25 øre pr. 5.000 kr. forsikringssum eller 12 pct. af præmien (årspræmien), hvorved det gældende system for afgiftsberegningen — der er fælles for de forskellige forsikringsarter — oprettholdes. Når der såvel efter gældende lov som efter forslaget gives adgang til afgiftsberegning på grundlag af præmien, er grunden den, at beregning efter forsikringssum i visse tilfælde kan føre til en afgift, der ikke står i rimeligt forhold til præmien. Bestemmelsen i den gældende lovs § 101 er ikke medtaget i forslaget, idet dens betydning bortfalder med indførelsen af en fælles afgiftssats.